ԱԱՅՐԵՆԻՔ

15 ՓԱՐԱՁ

ՕՐԱԹԵՐԹ

15 ՓԱՐԱՁ

Հայրենիք ամէն օր կը հրատարակուի · գաբեկան գինն է Պօլսոյ և գաւառաց համար վեց ամսուան ղեկի կանխիկ գաւառական ընդհատարուեան ծախքը մեր վրայ է : Վերցնելոյ բաժանորդ և ալ կընդունուին : Լրատերայ վերաբերեալ գէր կամ նամակ պէտ է ուղղել առ Տէր— Խմբագիր Մ· Յ· Մեսրոպեան Պաղը Ալի ծադրեսի Թիւ 20 Տ· Ձեվելեկեան եֆենտիի պարանը : Խմբագրութեան ուղղեալ գէր եա ղբ պրուէր : Ծանուցման պաղը մեկ անգամի համար 3 ղրշ է · ասելի անգամի համար ասկարկութեան կեղչայ :

ԱԶԳԱՅԻՆ

—

ՆՈՒԻՐ ԷՄՄԱՆՈՒԱՅԻ ՀԱՅՈՑԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆ ԻԼ

Պապէս Ազգային ժողովը ապրիլի 2ին՝ Հաւատոյ քին ընտրելոց յանկին իւք կաթողիկոսարանները, ստացաւ 64 քուէ , Խը- 33 քուէ , Մեղրեանեդ ընտրութեան դործը, որ՝ ման ժողովին՝ պիտի կա- մայր 30ին, ապրիլի 2ին նեցաւ : Ինչ էր այս չե- ան պատճառը , ինչ ազ- պիսի ու վսեմ որեվի ծա- ինչ ապօրէն և անվայել ներ եղան , ինչերը ան- ադուրի եռին՝ մոլրա- ին մամուլը մասամբ նը- ոց և կարեւոր մաս մը ցեց : Խմբագրութիւնս պիտի ունենայ այս ընա- ան յարակից պարագաներ նկարագիրն ընել , նը- ր որ հայ պատմութեան ջն էլ մը չպիտի կազմէ, ին՝ որ ցոյց պիտի տայ ութեան համար ամենէ ն, հանրային և էապէս ն խնդիր մ՝ ինչպէս ներ- , դաւերու , փառամո- ւթիւններու և ագդավը- իններու չնորհիւ կընայ իրերու աննշան , մանա- իւանագիտական խնդիր կարելի է լուծուած հա- այդ խնդիրն որ միայն ն ու շրջան վտանգած է , ներպարանն ու յոռի շրջ- նելիքն սկիզբէն սկսեալ

միա անձեր գուշակեր , և «Ա· Մամուլ» սաեպ յաւելով կանխաւ բացատրեր էր , ասկէ առաջ ու- նենալով այն անպատշաճն և պաշ- տօնական տնօրէնութիւնն որ ոչ միայն մեր շահուց այլև Սահ- մանադրութեան հակառակ էին, և որ բնապէս մեղ պիտի բերէին այս ձախող և երկդիմի դրու- թեան :

Առ այժմ մեղի կը մնայ միայն ուրուագրել կաթողիկոսական խնդրոյն մի քանի կարեւոր պատ- մական մասերն , ինչ ինչ դիտո- ղութիւնները ընելով, վասն զի այդ խնդրոյն յարակից և ցաւալի մի իրողութիւնն ևս այս է , որ աղ- գային քաղաքական մամուլը ի վաղուց իր բարձր կոչման արժա- նի ընթացք մը չուզեց և կամ չկրցաւ բռնել ազատօրէն պար- զելով ամէն դարձուածներն և հասարակաց կարծիքը լուսաւորելով , և այս երկչոտու- թիւնն կամ համակերպութիւնն պէտք է վերագրել պաշտօնական ներքին ճնշումներու և ոպառ- նալեաց , կամ այնպիսի կուսակ- ցական անարժան թելադրու- թեանց որ իր բռնագրօսիկ կամ կանուսր դործակցութիւնն պա- տասխանատու պիտի թողու ղինք պատմութեան առջեւ :

Կաթողիկոսական խնդրոյն ըս- կըսաւ յուզուիլ նախ ժողովրդ- եան մէջ դրեթէ տարի ու կէս ա- ռաջ , ապա ազդային մամլոյ պաշ- տօնական շրջանակներու մէջ , մինչև որ Ազդային ժողովին թեմբ- րութիւնը եռութուեց : Սակայն այդ ժողովը երբ իր ամենէ նը- վիրական պարտաւորութիւնը , կաթողիկոսական իրաւանց պաշտ- պանութեան և ընտրութեան պաշտօնն ստանձնելու եկաւ ,

արդէն դործն իր իրաւատու թե- նէ դուրս հանելու և «Լիաղօր» Յանձնաժողովի մը ձեռօք կար- գադրելու տնօրէնութիւնն եղած էր : Ազդային ժողովն այդ տնօ- րէնութիւնը պիտաբար կամ ան- դիտաբար ատոգադրեց , ինքն իր ձեռօք ազդային բարձր հեղինա- կութեան մահավճիռն արձակեց և՝ Յահմանադրութեան հակա- ռակ՝ իր իրաւատութիւնը Յանձ- նախումբի մ՝ աւանդեց՝ «Լիաղօ- րութեան» գործով Ազգ ընդ- հանրապետութենէ , այդ աղետալի օրէն և Յահմանադրական օրի- նաց այդ անընդունելի բռնաբարութե- նէ իվեր՝ Ազգային ժողովն «Լի- աղօրին» արբանեակը դարձաւ , իսկ խնդիրն անհատական առ- արձնին դործ : Բայց «Լիաղօրն» ինչ ըրաւ , ահաւոր պատասխանատո- ւութենէ մ՝ երկինչելով առ երեսս իր խորհրդակից ընդունեց ժո- ղովն , որու վրայ սակայն իր դի- տանագիտական և պաշտօնական ամէն զօրութեամբը կը տիրա- պետէր և իր երկդիմի և անորոշ որոշումներն անոր վաւերել տա- լու իշխանութիւնն ունէր :

Այդ իշխանութեան գաղտնի- քը կ՝կայանար իր Ս· Նախագա- հին կայսրութեան և Ռուսիոյ դես- պանատան հետ իր դործ դրուած խորհրդաւոր բանակցութեանց մէջ , որով կը կարծուէր հարթել և Մայր Աթոռի հոգեւոր իրաւա- սութեան դէմ դանուած դըժ- ուարութիւնները և յարդարել կաթողիկոսական ընտրելիութեան և կաթողիկոսի ընտրութեան դոր- ծը :

Արդ՝ իրողութիւնները՝ որքան որ ատեպ կրճատ , այլագոյն ձե- ւերով կը նկարագրուէին օրագիր-

ներու մէջ՝ հետզհետէ հաստա- տեցին որ «Լիաղօր» խնդիրն է- ական մասն անկարեւոր կը նը- կատէր և կղերապէր միայն ընա- րութեան եղանակի կերպով , իսկ վերջնագոյն դեպքերն աղ ցոյց տուին որ «Լիաղօրին» դիւանա- դիտական հանճարն կարծուածէն աւելի մեծ էր : Ամեն ինչ պար- զուած , յուծուած էր , ներդաշ- նակութիւն կը տիրէր «Լիաղօրին», ժողովին և Ռուսիոյ դեսպանա- տան միջև կը թուէր դործն դնել 66 ի ընտրութեան եղանակն և անով ապահովելով Ամենա· Ս· Պատրիարքին կաթողիկոսական ընտրելիութիւնն , որ Ազգին և մանաւանդ Ռուսիոյ տէրութեան չատ փափաքելի կերեւակուէր: կարդ մ՝ օրագիրներ Պօլսէն և Կովկասէն կ՝գոչէին որ ոչ միայն Ներսէսի եւրոպական հանրաձն , Ռուսիոյ տէրութեան պայմանն , այլև «Հայ քաղաքականութիւնն,» որոյ մեր խելքը դեռ չ՝է հասած , կը պահանջեն , պարտ կը դնեն խիղճերու և դրիչներու , երես- փոխաններու և պաշտօնական մարմիններու վրայ որ դործն, անդուլ դործն , ոլորտ ղի Ներ- սէս կաթողիկոսական դահը բարձ- րանայ , թէեւ Ներսէս չարունակ կ՝հաժարէր : Բայց այս գերագոյն փաստեր անբաւական չէին կրա- կոտ կուսակիցներու համար , որ սպառնալիք , ղրպարտութիւն եւ սուտութիւն եւս արհամարհելի ղէնքեր չհամարեցին և հերձուա- ծող , ըմբոստ , մանկիչ հրատա- րակեցին այն օրագիրներն ու ե- րեսփոխաններն որ իրենց խղճին խորհուրդ հարցնելով կուղէին չարժիլ : Հանդիսաւոր օրը կը մո- տենար : Շարժումը մեծ , ամենուն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

—o—

(Հարցաթերթ)

Ներկայ տարուան Մարտ ամսուն Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը ինչ եղած է։

Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

—Ներկայ Ընկերութեան Ընդհանուր Ժողովին մէջ ներկայացուած տարեկան տեղեկագրին մէջ կը կարդանք թէ Ընկերութեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

—Ներկայ Ընկերութեան Ընդհանուր Ժողովին մէջ ներկայացուած տարեկան տեղեկագրին մէջ կը կարդանք թէ Ընկերութեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

—o—

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ընկերութեան Ընդհանուր Ժողովին մէջ ներկայացուած տարեկան տեղեկագրին մէջ կը կարդանք թէ Ընկերութեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

—Ներկայ Ընկերութեան Ընդհանուր Ժողովին մէջ ներկայացուած տարեկան տեղեկագրին մէջ կը կարդանք թէ Ընկերութեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

—o—

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ընկերութեան Ընդհանուր Ժողովին մէջ ներկայացուած տարեկան տեղեկագրին մէջ կը կարդանք թէ Ընկերութեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

—Ներկայ Ընկերութեան Ընդհանուր Ժողովին մէջ ներկայացուած տարեկան տեղեկագրին մէջ կը կարդանք թէ Ընկերութեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

—o—

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ընկերութեան Ընդհանուր Ժողովին մէջ ներկայացուած տարեկան տեղեկագրին մէջ կը կարդանք թէ Ընկերութեան Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռոյ Ս. Գայիանեան Ճեմարանին մէջ ներկայ տարուան Մարտ ամսուն ընդունելութեան համար ներկայացած աշակերտներուն թիւը եղած է 15։

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

Նին այս խնդրը անպատճառ քեզի դէմ բան մը ունի։

— Կը կարծեմ որ զիս խեղդելը հաճոյք մը կը համարի իրեն։

— Ա՛հ, և ինչո՞ւ համար.

— Վրէժ ունենալու է. կերեւի թէ ձեռքի խարազանաւս անցեալ տարի իրեն զարնելս կը յիշէ։

— Ինչպէ՛ս, դուն այս դժբաղդին զարնելու քաջութիւնն ունեցար.

— Ընշուշտ։

— Օհ, Ռաուլ։

— Եւ եթէ առիթը դայ, դարձեալ կը զարնեմ.

— Ի՞նչ ըրաւ քեզի.

— Ներէ որ քեզի չպատասխանեմ։

— Ուրեմն ես ալ չեմ հարցներ։

— Նորատի աղջիկը տեսա՞ր.

— Ա՛յո,

— Դեղեցիկ չէ՞.

— Պաշտելի, հրաշալի է։

— Ուրեմն, կը հասկնա՞ս . . .

— Ա՛յո, կը հասկնամ այն խանդակաթ սէրը, որով դուն լինձի խօսեցար անոր վրայ։

— Եւ ահա առը համար կուզեմ հոմանի ընել լինձի։

— Յիմարութիւն. կուզե՞ս որ լաւ խրատ մը տամ քեզի.

— Ըսէ, տեսնեմ։

— Ա՛յդ դաղափարը ձգէ։

Երբէք։

Լսողները ի սկզբան այնպէս կարծեցին թէ անոր ուղեղն վախցած էր կամ թէ յիրաւի կենդանի մը տեսած էր, անշուշտ երկնիկ մը կամ այծեամ մը էր։ Ա՛յս կարծիքը ամենուն ծիծաղը շարժեց եւ սկսան ծաղրել զանիկա։

Սակայն նա վերստին հաստատեց թէ իր տեսածը այրի կենդանի մը չէր, վասն զի մարդու նման կը վազէր եւ երկու ոտունք ունէր եւ չորս ոտք։

Սոյն երեւոյթիւնը սոսկալի կամ սուտ, բաւական տարօրինակ էր։

Բնական պատմութեան վրայ տեղեկութիւն ունեցող անձ մը կարծիք յայտնեց թէ վերոյիշեալ կենդանին կապիկ մը ըլլալու է, ոչ այն փոքրիկ կապիկնեէն որ երբեմն դիւղերու մէջ կը տեսնուին մարդու նման հագուած, եւ որոնք փողի մը ձայնով կը պարեն, եւ որոնք հանդիսականաց դրամները կառնուն եւ իրենց իրօք դրպանը կը նետեն, համրել ձեւացնելով, այլ այն կապիկներէն որոնք կերպարանքով եւ հասակաւ մարդու կը նմանին։

Ա՛յս ամենը ճիշտ էր, սակայն այդպիսի կենդանի մը Հնդիկաստանի մէջ ինչ բան ունէր. անկարելի էր այս. այդ տեսակ կապիկները Պօռնէոյ եւ Սումատրա կղզիներուն մէջ կը գտնուին։

— Լ՛ա՛հ ուրեմն, եթէ կապիկ մը չէ, ըսաւ՝ յայնժամ կեն մը, ուրեմն վայրի մարդ ըլլալու է։

Ամենքն ալ սկսան խնդալ։

— Խնդալու հարկ չկայ կրկնեց կինը. վայրի մարդոյ գոյութիւնը հաստատուած բան մ՛է։

— Վայրի կանանց գոյութիւնն ալ։

Լսողները ի սկզբան այնպէս կարծեցին թէ անոր ուղեղն վախցած էր կամ թէ յիրաւի կենդանի մը տեսած էր, անշուշտ երկնիկ մը կամ այծեամ մը էր։ Ա՛յս կարծիքը ամենուն ծիծաղը շարժեց եւ սկսան ծաղրել զանիկա։

Սակայն նա վերստին հաստատեց թէ իր տեսածը այրի կենդանի մը չէր, վասն զի մարդու նման կը վազէր եւ երկու ոտունք ունէր եւ չորս ոտք։

Սոյն երեւոյթիւնը սոսկալի կամ սուտ, բաւական տարօրինակ էր։

Բնական պատմութեան վրայ տեղեկութիւն ունեցող անձ մը կարծիք յայտնեց թէ վերոյիշեալ կենդանին կապիկ մը ըլլալու է, ոչ այն փոքրիկ կապիկնեէն որ երբեմն դիւղերու մէջ կը տեսնուին մարդու նման հագուած, եւ որոնք փողի մը ձայնով կը պարեն, եւ որոնք հանդիսականաց դրամները կառնուն եւ իրենց իրօք դրպանը կը նետեն, համրել ձեւացնելով, այլ այն կապիկներէն որոնք կերպարանքով եւ հասակաւ մարդու կը նմանին։

Ա՛յս ամենը ճիշտ էր, սակայն այդպիսի կենդանի մը Հնդիկաստանի մէջ ինչ բան ունէր. անկարելի էր այս. այդ տեսակ կապիկները Պօռնէոյ եւ Սումատրա կղզիներուն մէջ կը գտնուին։

— Լ՛ա՛հ ուրեմն, եթէ կապիկ մը չէ, ըսաւ՝ յայնժամ կեն մը, ուրեմն վայրի մարդ ըլլալու է։

Ամենքն ալ սկսան խնդալ։

— Խնդալու հարկ չկայ կրկնեց կինը. վայրի մարդոյ գոյութիւնը հաստատուած բան մ՛է։

— Վայրի կանանց գոյութիւնն ալ։

ԾԱՂԻԿ

ԱՐԴԻ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Երկասիրեաց

ԵՂԻԱԶԱՐ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ

ի պեռա վարժարանաց

Ա՛յս դասագիրքը՝ աշխարհիկ լեզուի ընտրելագոյն հեղինակներու ամենէն՝ գեղեցիկ հատուածները իրենց պարունակած բոլոր քերականական, գրագիտական, դիւցաբանական, պատմական, Աշխարհագրական և այլն դիտելիքներովը աշակերտաց ընծայելով մէկ հատին դիւրին միջոց է հայ լեզուն և գրականութիւնը ուսանելու։ Ուստի բարձրացաւ։

— Արևելեան-Րումելիի նորընտրը կուսակալ կարկիլ էֆէնտի ալ վեզիրութեան աստիճան բարձրացաւ։

— Պրուսայի մէջ վարժապետանոց մը հաստատելով, հարկ եղած վարժապետները մայրաքաղաքէս կանդրուեր են։

—o—

Հիմայ լուր տուին մեզ թէ Ամկայ Առաջնորդ Դեր. Գարեգին վարդապետ Սրուանձտեանց եւս երեկ իրիկուն մայրաքաղաքս հասեր է։

—o—

ԾԱՂԻԿ

ԱՐԴԻ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Երկասիրեաց

ԵՂԻԱԶԱՐ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ

ի պեռա վարժարանաց

Ա՛յս դասագիրքը՝ աշխարհիկ լեզուի ընտրելագոյն հեղինակներու ամենէն՝ գեղեցիկ հատուածները իրենց պարունակած բոլոր քերականական, գրագիտական, դիւցաբանական, պատմական, Աշխարհագրական և այլն դիտելիքներովը աշակերտաց ընծայելով մէկ հատին դիւրին միջոց է հայ լեզուն և գրականութիւնը ուսանելու։ Ուստի բարձրացաւ։

— Արևելեան-Րումելիի նորընտրը կուսակալ կարկիլ էֆէնտի ալ վեզիրութեան աստիճան բարձրացաւ։

— Պրուսայի մէջ վարժապետանոց մը հաստատելով, հարկ եղած վարժապետները մայրաքաղաքէս կանդրուեր են։

—o—

Հիմայ լուր տուին մեզ թէ Ամկայ Առաջնորդ Դեր. Գարեգին վարդապետ Սրուանձտեանց եւս երեկ իրիկուն մայրաքաղաքս հասեր է։

—o—

ԵՐԿՈՒ ՇԱԲԱԹԸՆ Ի ԼՈՒՍ

ՊԻՏԻ ԴԱՑ

—

ՃԱՇԱԿ

Աչքէ Հայ Մատենագրութեան

ԾԱՂԿԱԲԱԶ

Ցաչխարհիկ լեզուէ

—

Բ. Տպագրութիւն

ՓՈՓՈԽԵԱԼ ԵՒ ԽԻՍՏ ՃՈՒԱՑՏԵԱԼ

Աչխատասիրութեամբ

Ա. ՊԻՊԼՈՃԵԱՆԻ

—

Սոյն ընդարձակ հատորը որ արդի մատենագրութեան նշանաւոր հեղինակաց դործերէն քաղուած է, ունի ընդարձակ յառաջաբան մը և կը պարունակէ աղդային բաղմաթիւ հեղինակաց կենսագրութիւն, դրական, պատմական, դիւցաբանական և աչխարհադրական պիտանի ծանոթութիւնք որ անհրաժեշտ են այս տեսակ դործի մը համար։

Սոյն աչխարհաբար հատորը ծոյքն որ երկար ժամանակէ աչխատութեանց արդիւնք է, խիստ օդտակար կերպով պիտի կարենայ դործածուիլ բոլոր Հայ վարժարանաց մէջ՝ ամէն կարդերու։

Նիւթոց առատութիւնը, ընտրութիւնն ու դանազանութիւնը և աստիճանաբար դասաւորութիւնը սոյն դասագրքին ամէնէն մեծ առաւելութիւնք են որ օդտակար պիտի ըլլան ոչ թէ միայն Հայ ուսանողին և երիտասարդին այլ ամէն Հայ անհատի՝ որ կը փափաքի դաղափար մ՛առնուլ արդի Հայ դրականութեան վրայ։

Սոյն դիրքն որ 400 երեսներէ կը բաղկանայ, պիտի հրատարակուի երկու մասերու բաժանեալ։

Ա. Մասը պիտի հրատարակուի երկու չարաթէն։

Բ. Մասը պիտի հրատարակուի ՅունԻս վերջերը։

Դին իւրաքանչիւր մասի 5 ղրչ. արծաթ.

ԿՈՒՆԵԷՔ-ԻԻԼ-ԼՈՒՂԱԹ
ԲԱՌԱՐԱՆ
ՖՈՒՆՍԵՐԷՆԷ Ի ԹՈՒՐՔԵՐԷՆ
Աչխատասիրութ
ՄԷՀԷԹ ՇԷՒԷԼ Ա ՄԷՒԱԷԼ ԱՇԻՆԱՆ
Պաշտօնեայք Հասար. կրթութեան
Գրաքննութեան սենեկի
Հրատարակիչ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊԱՂՏԱՏԼԵԱՆ

Ա. յս բառարանը, պարունակած արուեստական և գիտական բառերու ճախութիւնը, բացատրութեանց յստակութիւնովն իր տեսակին մէջ առաջինը կը համարուի։ Սոյն գործը յարգ հրատարակուած Ֆրանսերէն—Թուրքերէն բառագրոց վրայ սա առաւելութիւնն ալ ունի որ թուրք տառերով արուած բացատրութիւնները լաւին տառերով եւս նշանակուած են անոր մէջ, մանաւանդ ի գիւրութիւն օտարազգեաց։

Մանաւոր խնամքով, դեղեցիկ և մաքուր տպագրութեամբ տեսը առ տեսր է լոյս կ'ընծայուի Արամեան տպարանէն։

Առաջին հատորն՝ որ երեսուն երկու պրեսներով երեսուն և մէկ տետրակներէ բաղկացեալ է՝ տեսը առ տեսր հրատարակուելէ յետոյ՝ կազմուած կը վաճառուի ի գին 60 դահեկան ամէն։

Բ. հատորին 11րդ տետրն ալ հրատարակուած է և կը վաճառուի ի գին 2 դահեկան արծաթ իւրաքանչիւրը։

Բաժանորդագրութիւն է Կ. Պոլսոյ համար 75 դահեկան ամէն դաւառայ համար 100

Բ. հատորին 15րդ տետրին հրատարակութենէն ետքը բաժանորդագրութիւն չընդունուիր։

—o—

ԸՆԹԱՑՔ Ի ԴՐՈՑ ԲԱՐԲԱՌ

Բ. ՏՈՐԻ

Հատաքածոյք ի նախնեաց եւ յարդեաց (հանդերձ քերականական բացատրութեամբ)

ԵՂԻՇԷ Վ. ԴՈՒՐԵԱՆ

Սոյն դասագիրքն գրաբարի ուսման համար յարդ հրատարակուած լաւագոյն դասագիրքերէն մին լինելով կ'ընծայէ ուսանողաց ամէն գիւրութիւն։ Ա. յն հատուածներն՝ որ ամիսներուն՝ թէ արձակ և թէ ոտանաւոր՝ ճոխ են և նոր լսած մեծ մասին։

Ցիշեալ դասագիրքը բաժնուած է երկու մասերու, առաջին մասին մէջ նախնեաց զանազան կտորներէ զատ՝ կայ նաեւ ԵՂԻՇԷի համառօտութիւնը վեց հատուածներու մէջ, իսկ երկրորդ մասին մէջ «Ա. բատրականք ի Սիսկերիա» և «Պօղ և Վիրգինեա» վիպասանութեանց համառօտութիւնն ամփոփուած հայերէն դեղցիկ թարգմանութեամբ։

Կնգրանաձղին է Ա. բամեան տպարանը։ Կը ծախուի նաև գրաւաճառաց քով ի գին 10 դրչի։

—o—

ՓՈԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

—

Կոպա Լալելի ճամիի դէմ թիւ 13 մի նոր դեղարան բացուած է, ուր դեղագրեր կը պատրաստուին փութով եւ մանաւոր խնամով, կը գտնուին նաեւ եւրոպայէ եկած ամէն տեսակ պատրաստ դեղեր հատով կամ որ եւ իցէ քանակութեամբ, պրըսը նշանաւոր դործատուներէ ուղղակի բերել կուտայ իր անուան։

Սոյն դեղարանի բացումը յոյժ օգտակար ծառայութիւն մ'է հասարակութեան, մանաւանդ նկատի առնելով մեծ չահաբերութիւնն ամէն անձնոյ որ իրենց վիճակած ճշդապահութեան համար դատապարտուած են հեռաւոր տեղեր դիմել։

Պատուարժան յաճախորդները դնոյ չափաւորութեան հետ դեղօրիկից ընտրութեամբ գոհացընելն իրեն սկզբունք ընտրող սոյն Տ. Ալլահվերտեան դեղագետը, որ երկար տարիներէ ի վեր հռչակաւոր եղած է Եէնի-ճամի Բօմթախանէի դէմ՝ այս ան ամբողջապես փոխադրուած կոպա Լալելի ճամիի դէմ թ. 13

Սոյն փոխադրութեան առթիւ եւրոպայէ բերել տուած խիստ թարմ հանգոյին ջրեր Պօղոսոյի եւ Մալակոյի դիմիներ դանազան ըմպելիք, անուշահոտ, եւ այլն եւ այլն։

Նշանաւոր է միանգամայն սոյն դեղարանը իր Զկան խառնաճիւղով, եւ յիրաւի յաճախորդք զմայլած են ապրանքի ընտրութեան, մաքրութեան եւ գնոյ չափաւորութեան։

Ցիշեալ դեղարանը միշտ յաճախեն ճարտար եւ հռչակաւոր բժիշկներ, խնդրուած բժիշկներու համար ալ պէտք է բերուի ժամանակին։

Ղալաթիա Հանրադանօթ ճառական Մինասեան էֆենտիի որդի Տօքթէօր Մինասեան էֆենտի բարեհաճած է արդէն քանի օրեր ձրիաբար դարմանել աղքատները։

ՏԻՐ—ԽՄԲԱԳԻՐ
Մ. Յ. ՄԻԼԼԻՐԵԱՆ

— Չի պիտի յաջողիս. ակնարկ մը բաւական եղաւ ինձ զայն հասկնալու համար։ Այս աղջիկը Ռաուլ, դաշտային ծաղիկ մը չէ զոր կարելի ըլլայ քաղել։

— Եւ սակայն ինձ պիտի ըլլայ. պետք է, կուզեմ որ ինձ ըլլայ։

— Ուրեմն ճշմարիտ սէր մը ունի՞ք.

— Այո, սոսկալի կիրք մը որ իմ մարմնոյս մէջ կըրակ մը վառած է, կրակ մը որ կայրէ զիս և կը լափէ։

— Եւ անոր հետ չը խօսեցա՞ր բնաւ.

— Ցերեայ, բաւական է։

Ժիլ սկսաւ խնդալ։

— Ինչո՞ւ կը խնդաս.

— Վասն զի քու վրադ չատ կիրքեր տեսած եմ ո-րոց կրակը մարած է նման այն լուցկիին որով իմ գըլանիկս վառել կուզէի։

— Ճշմարիտ է, բայց այս անգամ սէրս լուրջ է։

— Հը.

— Ի՞նչ կայ.

— Զորս օրէն փարիզ պիտի վերադառնամ։

—Ցետո՞յ.

— Ութ օր վերջը դեղեցիկ ժանի վրայ ա՛լ չի պիտի մտածես. քու նոր կիրքդ առաջիններուն նման այնքան պիտի տեւէ որքան կը տեւէ յարդէ կրակ մը։

— Այո, լսաւ Ռաուլ, փարիզ պիտի վերադառնամ բայց վերստին հոս պիտի դամ։

—o—

ԳԼՈՒԽ Դ

ՅԱՆՏԱՌԱՑ ՄԼԷՋ ՎԱՋՈՂԸ

Հինգ տարի յառաջ օր մը Մառէյլի բնակիչներէն մին որ Պլէնքուռէն կուգար անտառներու մէջէն անցնելով, Մառէյլ մտաւ խենդի նման, քրտինք և փոշի թաթխուած և անդադարար թևերը երերցնելով։

Ձայն տեսնողը այնպէս կը կարծէր թէ մտաւորական հիւանդութեան մը ենթակայ եղած է։ Աչք, կանայք և տղայք անկէ դուրս ելան և անոր շուրջը ժողովուեցան։

— Ա՛հ ելէկ գիտնայիք, ելէկ գիտնայիք, ելէկ գիտնայիք, կը կրկնէր նա չարունակ։

Ամէն հարցման ղոր իրեն կուղղէին, միշտ կը պատասխաներ.

— Ա՛հ ելէկ գիտնայիք։

Դաւաթ մը գինի բերին անոր զոր լմն ուսկ խըմեց։ Ապիկայ կարծես օգուտ ըրաւ իրեն. կամաց կամաց հանդարտեցաւ և վերջապէս կրցաւ խօսիլ։

Պատմեց թէ անտառին մէջէն անցնելու առեն կընձնէներուն մէջ տարօրինակ կենդանի մը տեսած էր որ սրունդներ, թեւեր, դէմք մը և երկայն մազեր ունէր եւ որ մարդու կը նմանէր։

Ամբողջ բան մը չէր կրնար ըսել. հազիւ կրցած էր կենդանին տեսնել, վասն զի երկիւղէ պաշարեալ արագաբար վախած էր։